

Millorar la immersió en català i la deficient reparació als catalans

written by Llorenç Prats | 14 de desembre de 2021

Els catalans majors de 45 anys han patit persecució lingüística i cultural de forma reincident i premeditada per part de l'estat espanyol. Aquesta situació, segons una crida feta a les xarxes socials, s'admet que no pot quedar impune, i d'aquí que mereix plantejar una demanda internacional ja que la presumpta comissió de delictes de la màxima gravetat durant tants anys no prescriu. Els catalans, així, com molts comentaris sincers han expressat, no deixaran en l'oblit les humiliacions i mutilacions culturals així com tota mena d'arbitrarietats, tortures o persecucions per raó de la seva identitat i podran demostrar al món i a ells mateixos que aquell sofriment, sovint irreparable, mereix justícia.

Efectivament, la Cort Penal Internacional analitza crims greus com els següents, aplicables als catalans, com a grup i individualment. Genocidi, en la mesura que s'han produït lesions greus en la integritat física o mental de generacions de catalans, conduïts a l'exili, a l'ostracisme o en l'assetjament permanent i continuat. Crims de lesa humanitat, tenint en compte que la persecució sobre la col·lectivitat dels catalans ha estat per motius culturals, ètnics, nacionals, ... i que els ha conduït a través de dècades al silenci, a dissimular o a canviar, per sobreviure.

Aquestes tipificacions, a la vegada, s'inscriuen en la tipologia més ampla del crim d'agressió quan el nou estat il·legal sorgit de la imposició militar del 1939 quan es va iniciar una dictadura espanyola de llarg recorregut i aquesta va estar en condicions de controlar o dirigir efectivament l'acció política i militar de tot el seu territori, actuant de

forma planificada contra la identitat cultural dels catalans, les seves formes de vida i organització així com de la seva mera existència, usant medis de força armada desplegats en totes les esferes de la vida dels ciutadans catalans.

Les atribucions del Tribunal Penal Internacional, tanmateix, manifesten destacats juristes, neixen amb un horitzó temporal general de protecció que s'inicia el primer de juliol de 2002, i els fets comesos per mandataris de l'estat espanyol objecte de demanda s'inscriuen en el període que aniria del 1939 al 1978 i per tant, a primera vista, podrien escapar d'aquesta tutela judicial, tot tenint en compte que l'estat espanyol reconeix la jurisdicció d'aquest tribunal internacional.

Però tenint en consideració que l'estat espanyol, segons aquests mateixos juristes, per medi de la llei d'amnistia del 1977 ha bloquejat qualsevol mecanisme de reparació i justícia, a nivell col·lectiu i nacional, pels catalans, i que al mateix temps segons la constitució espanyola s'ha admès l'efectivitat directa dels tractats internacionals, en els aspectes més favorables per a les víctimes, d'acord amb les disposicions del dret internacional, escau entendre, segons aquests juristes, si així es justifica, que l'estat espanyol assumeix totes les responsabilitats jurídiques que es puguin derivar de l'actuació persistent dels seus mandataris en les tasques de repressió, persecució i assimilació contra els catalans durant aproximadament 40 anys.

Nacions Unides ja s'ha pronunciat sobre la necessitat de que l'estat espanyol derogui la llei d'amnistia del 1977 però els darrers intents legislatius catalans per fer-ho, de moment, han fracassat. Per tant, conclouen les fonts consultades que és viable plantejar una querrela criminal contra determinades persones de l'estat espanyol que van cometre, presumptament, crims molt greus de caràcter ètnic i en especial en la persecució de l'idioma català usant els poders públics, obtinguts il·legalment, amb absoluta intencionalitat. Aquestes fonts igualment indiquen que un cop valorades més informacions

s'obrirà una pàgina web i es confeccionarà un calendari d'actuacions.